

Bønløffe: Det er muligt, at der vil fremkomme en lille Inkorrekthed med Hensyn til Redaktionen, naar vi vedtage mit Vædringsforslag, men vi ere jo i dette Tilfælde saa heldige at have tredje Behandling tilbage, og der ville jo, haaber jeg, ærede Medlemmer være mig behjælpelige med at rette paa Forslaget. Naar det nu indvendes, at det ikke er rigtigt og godt at fremkomme saa hyppig med disse Love, saa forekommer det mig virkelig, at hvis dette kan siges noget Sted, saa maa det kunne siges ved dette Lovforslag, idet Loven af 1870 endnu ikke er mere end 18 Maanedes gammel; hvis det ikke skal kaldes at komme hyppig med den Slags Love, naar man nu kommer med et saadant Forslag, saa veed jeg ikke, hvad der skal kaldes det. Naar det blev sagt, at vi ikke maatte betragte dette Forslag just fra Dyrtdens Standpunkt, saa kan det være at den ærede Finansminister nu har den Opfattelse, at Loven tilbøls er forfeilet, men naar man siger, at den har Mangler af en betydelig Art, saa forekommer det mig netop, at det Standpunkt, jeg indtager, er rigtigt, nemlig, at man siger: Da Loven har Mangler, saa lader os tage den under grundig Overvejelse og ikke kaste i Graven, til hvem der kan være saa heldig at fange disse Gevinster.

Klein: Nagtet jeg havde været med, at indbringe dette Lovforslag, forekommer det mig, at de Indvendinger, der ved denne Sags 1ste Behandling blev fremsatte imod det af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgfreds (Schjørring), ikke savnede en vis Vægt; det forekommer mig imidlertid, at Sagen nu er bleven en hel Del forandret fra det Standpunkt, hvorpaa den stod ved 1ste Behandling, og det overraskede mig derfor noget at høre det ærede Medlems Udtalelse idag. Det, som fornemmelig gav hans Indvendinger Vægt ved 1ste Behandling, var den Henvisning, han fremsatte, til at det ikke kunde anses for at være ønskeligt eller rigtigt, at der fra enkelte Medlemmer af Thinget fremkom Forslag til Forandringer i Rønningens Lov, til Forbedring af Ombedsmænds Rkaar; men denne Indvending maa, forekommer det mig, falde bort, efterat

den høitæredede Finansminister i Virkeligheden har gjort Forslaget til sit. Og jeg maatte maasse her sige til, at, naar jeg fra Først af ikke tog i Betænkning at slutte mig til de andre Forslagsstillere, saa var det netop, fordi jeg vidste, hvorledes den ærede Finansministers Stilling i Virkeligheden var til Forslaget. Efterat den ærede Finansminister har, som jeg før udtrykte mig, gjort Forslaget til sit, eller rettere sagt, gjort Noget, som jeg anser for at være bedre, nemlig, sat et Forslag i Stedet for det oprindelige, der forekommer mig personlig, at være i flere Henseender bedre, saa er jeg af den Mening, at de Indvendinger, som det ærede Medlem fremsatte mod Sagen i det Hele taget ved 1ste Behandling, maa bortfalde. Der bliver da tilbage, hvad han anserte i Dag til Forsvar for, at han vilde stemme imod Loven; men det maa maasse være mig tilladt at bemærke, at det forekommer mig, at disse Udtalelser langt fra havde den Vægt, som den Udtalelse havde, hvormed han fremkom ved 1ste Behandling. I Dag anserte han egentlig ikke Andet end dette, at han antog, at det fremdeles vilde være betænkeligt at fremme et saadant Lovforslag, der kunde have uheldige Følger for Statskassen. Jeg skal herved bemærke, at, hvilke direkte Følger for Statskassen Vedtagelsen af dette Forslag vil have, fremgaar jo af det omdelte Vædringsforslag; man kan overse, at Følgerne deraf ikke i og for sig ville blive meget store. Og hvis man vil henvisse til de indirekte Følger, som Lovforslaget kunde have, saa skal jeg dertil bemærke, hvad der før er udtalt, at det jo staar i Lovgivningsmagtens egen Haand at sørge for, at disse indirekte Følger ikke blive større, end man anser for rigtigt. Hovedtingen er, forekommer det mig, det Spørgsmaal, om der i Virkeligheden er Grund til at forbedre Lovassistenternes Rønning. Derfor det maa erkjendes, at de Rønninger, de have, ere for ringe, naar man tager Hensyn til, hvad det koster at leve, og tager Hensyn til de Forhold, hvori de paagjældende Personer ere stillede, saa antager jeg ogsaa, at man vil erkjende det for at være en Pligt for Lovgivningsmagten at forbedre de Paagjældendes Rønning, og det uden Hensyn